

Excursieverslag Makkum en Zurich 6 februari 2010

Eindelijk was het dan zaterdag 6 februari. Het was voor mij alweer enige tijd geleden dat ik had deelgenomen aan een excursie en zag wel weer uit naar een dag vogelen. Koud en mistig was het toen we het natuurgebied Makkummer Sudwaard binnentraden. Met de ogen dicht zag ik nog meer, had ik het gevoel.

Echter, al vrij snel konden we dan toch een aantal Tafeleenden, Krakeenden, Dodaarsjes en Wintertalingen signaleren. Ook vlogen er af en toe Veldleeuweriken op. Even verderop viel het plotseling stil: het geluid van Baardmannetjes! Helaas konden we deze fantastische vogels niet zien.

Intussen was het al flink koud geworden. Het wachten was op een verkeerde opmerking zodat je je frustratie kon botvieren. Maar gelukkig kwam het tot een andere ontlading. Voor ons stond een Roerdomp zich vertwijfeld af te vragen wat het leven eigenlijk voor zin had in deze barre omstandigheden. Daardoor konden wij de Roerdomp erg dicht naderen. Totdat hij ons in de gaten had en plotseling opvloog. Consternatie alom! De ingehouden woede sloeg om in groot enthousiasme.

Nu nog wachten op de Waterral en wellicht zilverreigers. Toen kwam daar ineens een grote Fries (Grutte Pier?) met een emmer aanlopen. Stiekem wat gif gedumpt? Nee, het was Douwe Buwalda van It Fryske Gea (en vooral niet uit te spreken als It Fryske Gay, dat is volgens mij wat anders). In de emmer had spiering en witvis gezeten en daar had hij net Roerdompen en Waterralen mee gevoerd. Geweldig vond hij dat voeren, onlangs had hij zestien Roerdompen bijeen gezien! Zag hij ze vliegen? Nee hoor, hij had gewoon erg geluk gehad. Hij wist

nog wel waar een paar Roerdompen zich schuilhielden. Nou, dat lieten we ons geen twee keer zeggen en we gingen er gelijk op af.

“Daar!”, zei Douwe en wees naar een bosje. Inderdaad, een heuse Roerdomp! Dit was de kers op de appelmoes waar we op gewacht hadden. Met de verrekijker erg goed te zien. De Roerdomp voelde zich ietwat bekeken en wij onszelf ook wel. Af en toe kwamen er een paar auto's langs waarin mensen hoofdschuddend naar ons keken. De Roerdomp zette een paar ferme stappen en verschool zich in de bosjes. Toen was het tijd om richting de Afsluitdijk te gaan. Onderweg zagen we weilanden vol met Brandganzen, Nijlganzen, Kolganzen en een paar Toendra-rietganzen.

Bij Kornwerderzand stapten we de auto uit en gingen op zoek naar watervogels. Al vrij snel zagen we enkele Brilduikers, Nonnetjes en Grauwe Ganzen. Even verderop zagen we enkele duizenden Toppers bijeengepakt drijvend op de Waddenzee. Daar tussenin nog een Pijlstaart. Het kleine strandje dat er was, werd bemand door een paar Kanoeten en Steenlopers. De gevoelstemperatuur was intussen gedaald tot -15 en het werd tijd om terug te lopen. Daar kwamen nog Kramsvogels en Koperwieken aangevlogen.

Toen was het tijd om weer terug te gaan naar Groningen. Bauke Koole, onze leider in de mist en kou, sloot de dag af met een samenvatting en een vooruitblik op de volgende excursie. Al met al een erg interessante en leerzame dag gehad. Even verder kijken dan je neus lang is en je ziet zoveel meer dan je gedacht had!

Sander Thomassen